

af Aandslivet osv., skulle ingenlunde op-
høre, men for at betrygge disse Fremskridt
i de kommende Aar er det først og frem-
mest nødvendigt at faa vor finansielle Til-
stand solidt grundfæstet og opnaa Balance
paa vort Budget. Ere vi saa først naaede
dertil, da gælder det om fremtidig at sætte
Tæring efter Næring og ikke mere at gen-
nemføre Reforme paa Kredit, men at
overveje, inden vi gaa til en bekostelig
Reform, om vi nu ogsaa have Raad til
den eller ikke, med andre Ord, at afpasse
Reformerne efter de budgetterede Over-
skud paa vore Finanslove eller skabe nye
Indtægter, inden vi gennemføre dem.“ Det
forekommer mig, som sagt, at Udvalgs-
flertallets Holdning i den foreliggende Sag
er i god Overensstemmelse med disse Ord
af Finansministeren. Men det er jo ikke
Ord alene, det kommer an paa.

Jeg skal fremdeles anbefale, at man
stemmer for de af Flertallet stillede Æn-
dringsforslag.

Johansen: Der er heller ikke paa
dette Punkt Uoverensstemmelse mellem den
ærede Ordfører og mig. Vi have været
enige om, at naar Tid og Omstændig-
heder tillod det, skulde man lette Kom-
munerne for en Del af den Byrde, som
er paalagt dem. For Øjeblikket synes jeg
ikke, at der kan være Tale om at tage
det Spørgsmaal op, da de finansielle For-
hold ikke ere i en saadan Tilstand, at det
kan lade sig gøre. Det er desuden et gam-
melt Krav, der — selv om denne Ordning
bliver truffen nu, som jeg finder er en for-
nuftig Ordning, der, som jeg sagde før,
netop tager Hensyn til vore økonomiske
Forhold — senere, naar de økonomiske
Forhold tillade det, kan fyldestgøres ved
at lægge en Del af den Byrde over paa
Staten, som bør hvile der. For deri er
jeg enig med den ærede Ordfører, at en
Del af Politiudgifterne, f. Eks. Delinkvent-
omkostningerne og lignende, burde Staten
egentlig bære, men for Øjeblikket kan det
jo ikke lade sig gøre, thi lagde vi disse
Byrder over paa Statskassen nu, vilde Føl-
gen blive, at vi skulde lægge nye Skatter
paa Samfundet, og det vilde jo blot være
at tage fra den ene Lomme og lægge over
i den anden. Trods den Udvikling, vi nu
have hørt af den ærede Ordfører, kan
jeg fremdeles ikke finde, at der er Grund
til at standse, men man bør netop søge at
gennemføre dette Forslags første Del, idet
jeg mener, at det er rigtigt at støtte den
ærede Minister, for at han kan være i Stand

til at gennemføre de Forpligtelser, som
Loven om Rettens Pleje paalægger ham.

Justitsministeren (Bilow): Det glæ-
dede mig meget at høre Udtalelserne af
den ærede Ordfører, for de viste egentlig,
hvilken skøn Enighed der er mellem Ud-
valgsflertallet og Regeringens Forslag. Det
indrømmes af den ærede Ordfører, at vi
trænge til et Statspoliti, og den ærede
Ordfører erklærede jo ogsaa, at han vilde
gerne medvirke til, at Kap. III. blev gen-
nemført, maaske i en noget ændret Skik-
kelse, han erklærede sig villig til at for-
handle baade om Ændringsforslagene til
Kap. II. og III.

Saa citerede den ærede Ordfører Ud-
talelser, som min højtærede Kollega Fi-
nansministeren fremkom med ved Finans-
lovens første Behandling, og jeg er den
ærede Ordfører meget taknemmelig for
dette Citat, fordi det fuldstændig er i Sam-
klang med, hvad jeg netop har gjort ved
det foreliggende Lovforslag. Der fremkom-
mer ved dette Lovforslag en Udgift paa
ca. 85,000 Kr., og jeg søger en Indtægt,
som nogenlunde kan naa op dertil. Den
blev ved første Behandling gjort op til
55,000 eller 65,000 Kr., og hvis det ærede
Udvalg havde forhøjet Afgiften, saa der
var blevet fuld Dækning, skulde jeg ikke
have grædt for det. Jeg har netop i Ger-
ning vist, at jeg vilde gøre det samme som
den højtærede Finansminister, og at det
gjaldt netop nu om at sætte Tæring efter
Næring og ikke komme med nye Udgifter
uden samtidige Indtægter. Det er det, jeg
har gjort, saa jeg forstaar ikke, hvorledes
den ærede Ordfører kan sige, at det er
ikke nok at sige det i Ord, men man maa
ogsaa vise det i Gerning. Jeg har vist
det i Gerning ved denne Lejlighed, men
Udvalget ønsker, at det kun skal blive
Ord, og det er det, jeg modsætter mig.

Den ærede Ordfører udtalte, at han
ikke havde saa meget imod at gaa tilbage
fra den Stilling, at Kap. III. skal slettes,
saa jeg haaber, at vi mellem anden og
tredie Behandling kunne naa til en For-
handling herom, saa at man kan se, at
det er rigtigt, hvad jeg har foreslaaet, og
for at Rigsdagen kan vise i Gerning, at
den er villig til at skaffe Indtægter sam-
tidig med disse Udgifter, som den erklæ-
rer ere paatrængende nødvendige straks.

Saa er der i Virkeligheden blot Ind-
vendinger imod Kapitel I, men der er den
ærede Ordfører ogsaa ganske paa Siden af
Sagen. Den ærede Ordfører sagde nemlig